

и като такъв е ходилъ, на чело на една депутация, въ Москва по случай коронованието на сегашният руски императоръ, а също и Министъръ на Вътрешните Дела отъ 31 Януарий до 20 Мартъ 1885 година. Прѣзъ Февруарий 1888 година билъ назначенъ за членъ въ Върховният Кассационенъ Съдъ, а по-настоящемъ той е помощникъ Прокуроръ при сѫщия съдъ. На II-то Народно Събрание билъ Подпрѣдсѣдателъ и подиръ Прѣдсѣдателъ и до 1887 година билъ постоянно народенъ прѣставителъ отъ София и Разградъ. Н. Сукаровъ е зimalъ участие въ „Ступанъ“ (гледай 1874 год.), „Училище“ (гледай 1871 година), „Народностъ“ (гледай 1867 год.), „Право“ (гледай 1869 година), „Нарѣдженъ“ (гледай 1874 година), „Съзнаніе“ (гледай 1883 година), „Славянинъ“ (гледай 1879 година). Той е написалъ: *Искрена речь на врѣмѧто си*, София, 1882 година; *Распрати ми съ Каравелова*, София 1885 год.; единъ проектъ за программа на либералната партия (гледай брой 6 отъ 1886 година на в. *Нарѣдженъ*). Той приготвлявалъ за печатъ една книга подъ наименование: *Единъ погледъ въграху нашето скорошно минжло*.

К. Коевъ е родомъ отъ Лѣсковецъ, Търновско Окрѫжение. Шървоначално се е учили въ родното си място, а подиръ въ Хърватско, въ гр. Загребъ, гдѣто свършилъ педагогическото училище, следъ което двѣ години е слушалъ висшата педагогия въ Пражския университетъ. Въ турско врѣме е учителствувалъ въ Лѣсковецъ и въ Търново всичко шестъ години. Отъ освобождението на България той е занимавалъ следующитѣ длѣжности: а) членъ-секретаръ въ Търновския Окр. Съдъ по изборъ — прѣзъ 1878 година, б) секретаръ въ Търновския Губернски Административенъ Съвѣтъ по назначение — прѣзъ 1879 год., в) Берковски окрѫженъ началникъ — прѣзъ 1879 година, г) въ 1880 год. билъ избранъ въ Търновския окрѫгъ за народенъ прѣставителъ за въ второто обикновенно Народно Събрание, като билъ избранъ за Секретаръ въ Бюрото и постъ Архиваръ на това събрание, която длѣжностъ е ималъ до свикване на третото обикновенно Народно Събрание. Прѣзъ 1883 година билъ назначенъ за Съвѣтникъ въ Върховната Съдебна Палата, на която длѣжностъ се намира и понастоящемъ. Прѣзъ 1881/82 година като Архиваръ, прѣподавалъ е уроци